

Marius IOSIFESCU

Profesorul Marius Iosifescu s-a născut în Pitești, pe 12 august 1936. A făcut studii liceale la Pitești și universitare la Facultatea de Matematică de la Universitatea din București, în 1963 devenind doctor în matematici cu teza „Lanțuri cu legături complete cu o mulțime arbitrară de stări”; în 1969 a obținut titlul de doctor docent. A fost consultant la Direcția Centrală de Statistică (1959–1961), asistent la catedra de matematică a Institutului Politehnic din București (1961–1963), cercetător la Institutul de Matematică și la Centrul de Statistică Matematică ale Academiei Române (1963–1968), șef de secție la Centrul de Statistică Matematică (1968–1975), director al acestui Centru (1976–2001). Din 2001 până la 1 martie 2020 a fost directorul Institutului de Statistică Matematică și Matematică Aplicată „Gheorghe Mihoc-Caius Iacob” al Academiei Române și director onorific între 1 martie și 9 decembrie 2020.

A fost membru titular al Academiei Române din 24 noiembrie 2000 (membru corespondent din 9 martie 1991) și vicepreședinte al Academiei Române între 4 martie 2002 și 27 aprilie 2010.

În decursul timpului a fost invitat să țină cursuri la importante universități din străinătate. O listă incompletă include: Paris (1974, 1991, 1996), Mainz (1977–1978), Frankfurt-am-Main (1979–1980), Bonn (1981–1982), Melbourne (1991), Lille (1997), Bordeaux (1998, 1999).

Marius Iosifescu a desfășurat o intensă activitate științifică, cu deosebire în teoria

probabilităților, teoria proceselor stocastice și analiza reală, cercetări concretizate în peste 150 de lucrări. A continuat și a dezvoltat în mod considerabil teoria proceselor cu legături complete, deschizând noi perspective de aplicare a acestei teorii; a adus clarificări importante în teoria lanțurilor Markov neomogene; a pus în evidență inexistența proceselor Markov multiple cu parametru continuu; a studiat lanțurile de ordin infinit cu o mulțime numerabilă de stări; a reluat teoria metrică a fracțiilor continue, la care a adus noi contribuții prin utilizarea metodelor dependenței cu legături complete; s-a preocupat de aplicarea proceselor stocastice în medicină și biologie.

S-a impus ca un reputat specialist în aceste domenii și s-a bucurat de o binemeritată recunoaștere internațională.

Din opera sa menționăm titlurile: Teoria jocurilor (1965); Teoria probabilităților și statistică matematică (1966); Elemente de teorie a probabilităților și aplicațiile ei (1966); Stochastic Processes and Applications in Biology and Medicine: I. Theory; II. Models (1968, 1973); Random Processes and Learning (1969); Finite Markov Processes and their Applications (1977, 1980, 1988, 2008); Dependence with Complete Connections and its Applications (1982, 1990, 2009); Elemente de modelare stocastică (1984); Mică enciclopedie de statistică (1985); Metrical Theory of Continued Fractions (2002); Modèles Stochastiques (2008, ed. engleză 2010); Metrical Theory of Some Continued Fraction Expansions (2011).

A susținut o intensă activitate editorială ca membru în colegiile de redacție ale unor reviste de profil: „Journal of the European Mathematical Society”, „Mathematica” (Cluj) și a contribuit esențial la apariția la un standard înalt a publicației „Revue Roumaine de Mathématiques Pures et Appliquées”.

A fost ales membru al Institutului Internațional de Statistică, al Societății „Bernoulli” de Statistică Matematică și Probabilități, al Societății de Matematică din S.U.A., al Societății de Matematici Industriale din Paris.

A fost distins cu Medalia de bronz a Universității din Helsinki (1975) și cu Ordinul „Palme Académiques” (1993).

I s-au conferit decorațiile prezidențiale Ordinul Național Pentru Merit în grad de Mare Cruce, în 2000 și Ordinul Național Pentru Merit în grad de Ofițer, în 2011.

Profesorul Marius Iosifescu a fost un exceptional profesionist și un rafinat om de cultură. Dispariția sa este o grea pierdere pentru comunitatea științifică matematică și pentru institutul nostru. Ii vom păstra o vie amintire.